

ДНЕВНИКЪ

XXVIII засъдание на 11 Февруарий 1884 год.

Отворено въ 1 $\frac{1}{2}$ ч. сл. пл., въ отсътствие съ отпускъ на Величкова и Калатинова.

Г-нъ Странски напомни, че П. К. всяка година избира измежду членовете си единъ членъ за въ попечителството на тук. сиротопиталище. За истекшата год. той билъ избранъ, но като срокът истича оттегля се и предлага да се избере новъ членъ.

Г-нъ Хакановъ повтори същото, като прибави, че Д-ръ Странски свършила мандантътъ си, Пост. Комитетъ тръба да избере новъ членъ, присъствието на какъвто е нужно тамъ, защо Пост. Комитетъ отпуска една сума за попечителството и Пост. Комитетъ тръба да гълъда какъ се харчи.

Г-нъ Предсѣд. предложи да се отложи въпросътъ за следующето засъдание, като тръба да се види и уставътъ на това заведение.

Това предложение не се прие и следътъ гласоподаване тайно, получиха на първо гласуване: Д-ръ Странски 4 и Жечевъ 4 гл., за това стана второ гласуване, въ което Жечевъ получи 3, а Странски 5 гласа и се прие изново за тая длъжност презъ тек. година.

Г-нъ Странски като каза, че П. К. отпуска сума за това заведение, и следов. тръбва да се заинтересова съ вървежа на работите приложи, че заведението има около 90 въспитаници. Спор. правил. тръбало да се приематъ мажки 14 год., женски 13 год. Сега се намирали отъ първите и по 18, а отъ вторите и по 15, 16 г. Настоятелството тръбало да исключава такива, но направило уклонение отъ указанието на устава. При това приетите дѣца се поручаватъ на учител, когато пѣматъ майка или баща и несъстоятелни. И такива се намѣрили, макаръ нѣкои да са се исключили. Попечителството рѣшило, безъ негово знание да се не приематъ за напредъ въспитаници, но това рѣшение не се пазило точно. Главно мотрополията щомъ виждала нѣкои дѣца съ билети отъ общините ги провождала на директорката. По тая причина сега и числото имъ не може да се каже какво е.

Вънъ отъ тоя въпросъ прибави, че въ икономическо и въспитателно отношение, не се слѣдва както тръбва. Първата директорка Солопухина не се грижила много за храната на дѣцата и здравѣто имъ ослабнело та се поевили: очеболь, краста и пр. като тя се плащала отъ Русия, безъ да знае подробно попечителството. Въ посѫдне

време тия 3000 рубли не се внасали. Викалъ се за това рус. консулъ, той казалъ, че не знае пишо по тоя въпросъ. Когато си търгнала Солопухина, консулът поканилъ попечителството да избере директорка. То не се погрижилъ да узнае за причината по която консулът си задава тая грижа. То за привременна настоятелка назначило Аrimикова. Тя била добра като за въспитателка. А тръбала още да има помощница, която да обижожда креватите спалните и пр. Назначила се такъв, която още била и учителка на отдълението у дома, защото класните ходили въ градските училища.

Освѣнъ на четмо и писмо, той препоръчъ да се учать и нѣкои занаяти. За момичетата: шевъ, плетене и др. домашни работи. За момчетата: поне дограмаджилъкъ за малки работи. И самитѣ въспитаниците ще се ползватъ и ище ползватъ страната. Като му се повѣрява изново членството, питъ какво мисли П. К. въ това отношение.

Г-нъ Прѣдсѣд. намира умѣрено предложението на г-нъ Странски, напомнюва само да се не ограничава само съ дограмаджилъка; може да се учи и кондураджилъкътъ, въ който занаятъ всѣкога има прѣхрана. Може и другъ още нѣкой занаятъ да се уведе.

Г-нъ Беневъ удобрявъ това мнѣніе, но не мисли, че е работа на П. К. Той разбира на попечителството, да избера и занаятътъ сходни съ възрастъта на дѣцата.

Г-нъ Странски каза, че мимоходомъ споменува за дограмаджилъка. Той заяви само тая своя мисълъ на П. К., че е добре покрай елементарните познания на учението, дѣцата да се сдобиватъ и съ занаяти, разбира се каквито попечителството намѣри за по сгодни; и това безъ да се увеличи кредитътъ.

Г-нъ Калчевъ, като благодари отъ страна на П. К. на г-нъ Странски за отчета, поменува, че самото преизбиране на г-нъ Странски доказва довѣрието на П. К. него и вече остава тамъ да се грижи, както намѣри за по полезно.

Слѣдъ това пристъни се къмъ дн. рѣдъ.

Съобщение № 455 отъ Гл. Упр. съ доклада на Дир. на Фин., по приеманието теглилкитъ за течните вещества.

Г-нъ Хакановъ обръща внимание на едно нѣщо, че френский законъ и свидѣтелствата които се даватъ на мѣркитѣ показватъ, че тая мѣрка е съобразна съ закона и правилниците, които допускатъ търпимостъ 4 грамма. Да ли П. К. трѣбва да се намѣси въ тая чисто административна частъ на работата? Нѣма защо да се мѣси той. Той въ интересъ на мѣстната индустрия, препоръчъ да се изработатъ мѣркитѣ и теглилкитѣ тукъ. Правит. правило условия контрактъ и пр., то е отговорно понататъкъ. Предлагата да се отговори тъй: П. К. остава тоя въпросъ да рѣши правит. както намѣри за добре, като се води по начина, по който са се водили въ такива случаи по други мѣста. П. К. се надѣе, че мѣркитѣ и теглилкитѣ ще се приспособятъ непремѣнно отъ первия идущий Мартъ.

Г-нъ Странски по начало се съгласява съ г-нъ Хаканова. Контрактътъ между правит. и еснафа допуска търпимостъ 4 гр. Отъ книжката се види, че търпимостта излиза и повече на нѣкои фр. законъ обаче, на основа на който е контракта за търпимостта, допуска 4 гр. търи., а моделътъ е съ 13 гр. търи., повече; турский моделъ е минусъ 17 гр. Тая причина на уклонение трѣбаше да се узнае и

дали това не е узаконено. На всѣки начинъ въпросътъ такъ остава: трѣба ли нашите мѣрки да се взематъ съ 12 гр. тѣрп., извѣнь контракта? Предлага въ тая форса да се пише: П. К. се произнесе по принципъ, че тия работи да се приготвятъ отъ тук. еспафи. Остава понататъкъ правит. да се ржководи отъ практиката на онова правительство, отъ законитѣ на което се е водилъ г-нъ Дир. при сключването на контракта. Приема се.

Съобщение № 466 отъ Гл. Упр., съ правилникъ за основание на станция въ с. Садова за совокупление на добитъка.

Г-нъ Страски предложи и се прие въ заглавието да се каже: *приказъ въ формата на публ. адм. правилникъ*. Г-нъ Глав. Управ. да го издѣде съ приказъ.

Чл. 1, 2, 3, 4, 5 се приематъ, само въ послѣдния се прие да се исхвърли, по предлож. на Странски, думата, *като обезщетение* а да се каже само, *една такса 25 гроша*.

Чл. 6 се прие съ измѣнение на място, *обезщетение—отъ внесеното веднажъ количество*.

Чл. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 и 15 приети. Само въ 8 чл. се исхвърлятъ думитѣ, *платени за совокуплението си*. Приетъ правилникъ и исцѣло.

Съобщение № 238 отъ начал. на Милицията, по пострадаванието на солдатина Митю Колевъ.

Г-нъ Хакановъ констатира отъ свѣдѣнието и отъ отноз. на командира съ преписката, че солдатинътъ се убилъ при външна служба. За това предлага да се поръчи на начал. на милицията да предпише, солдатитѣ да са не употребляватъ освѣнъ на служба изрично предписана отъ законитѣ и дисциплината.

Г-нъ Калчевъ е съгласенъ съ това предложение, защото съобщението памира неудовлетворително и че като знае какъвъ бортвикъ, е начал. на милицията, нѣма довѣрие на доношенията му.

Г-нъ Дагоровъ казва сѫщото, понеже знае положително, че 4, 5 дунъ офицери били на ловъ дали конѣтѣ си на солдатина, единъ се разигралъ и му счучилъ кракътъ.

Г-нъ Беневъ предлага да остане писмото за свѣдѣние, че е явно вече какъ П. К. се заинтересовалъ въ случая. Ако стане нѣкоя втора случка, тогава да се направи нѣщо повече.

Г-нъ Странски на противъ поддържа, че П. К. трѣба да се въсползува отъ случая. Трѣба да се прати прошението и писмото на г-нъ Глав., Управ. като го помоли *съ съжаление*, щото да предпише за напрѣдъ солдатитѣ да се не употребяватъ на служби непрѣвидени отъ респективнитѣ военни правилници. Приема се.

По сѫщото това писмо.

Понеже въ писмото не се запазва и най малка вежливостъ, нужна въ официалнитѣ писма, понеже Дир. на Мил. трѣба да пише на Прѣдсѣд. на П. К., а не на г-нъ Кесакова; слѣдователно трѣбало да се каже до г-на прѣдсѣд. на П. К., а това е пропуснато и въ други писма, понеже П. К. е едно най върховно тѣло въ областъта, рѣши се да се пише на г-нъ Глав. Управ. да направи строга забѣлѣжка на Дир. на Мил., да му напомни, че трѣба да се придържа о всичка изискуема вѣжливостъ въ сношенията си съ П. Комитетъ.

Съобщение № 239 отъ Начал. на Милицията, който пита, какви измѣнения трѣба да станатъ въ членове 381, 383 и пр. на О. Уставъ.

Г-нъ Жечевъ каза, че въпросът е наистина тѣментъ, че запитвачътъ въ Обл. Събр. Камеревъ, трѣбаше да покаже идея въ каква смысль иска измѣнение на известни членове. Начал. на Щаба безъ това може да мисли, че членоветъ са добри и ако има нѣкои сijнки, то е че властите не разбираятъ.

Г-нъ Странски каза, че П. К. не може да рѣши въ какъвъ духъ да стане измѣнението. Ако Щабътъ отъ толкова до сега оплаквания не е межалъ да се освѣтли, какви именно измѣнения трѣба да станатъ, то може да се съвѣтва съ протоколитъ на О. С. Ако сама властта допълнеше само това отъ френския законъ, което било пропуснато въ превода, което указа г-нъ Д-ръ Стояновичъ въ О. С., то пакъ нѣмаше да станатъ толкова оплаквания.

Г-нъ Хакановъ спомена, че както се види отъ писмото на г-нъ Глав. Управ. до началника на Мил., той разбира, какво именно измѣнение е нужно, а начал. се приструва че е тѣменъ въпросътъ. Осреѣнъ това, многото оплаквания сѫ били достатъчни да са освѣтли работата. Колкото за запитвача, той показа какъ иска, както и други депутати. Слѣдователно, ако се съвѣтва всичко това начал., ако незнае ще се всвѣтли и да състави законопроектътъ. Поддържа предложението на г-нъ Странски, което се и прие въ отговора да се каже: протоколитъ на О. С. са на расположението ви.

Съобщение № 394 отъ Гл. Упр. съ правил. за отстѫпление една частъ обл. пани на селата Нейково и Райково.

Г-нъ Юруковъ поддържа, да се отпуснатъ тия пани само като се направи сметка, колко струватъ и за дълга имъ когото ще исплащатъ общинитѣ до 8 год., да плащатъ 5% лихва.

Г-нъ Странски каза, че въ правил. стоеше $\frac{1}{3}$ паша да имъ се отпусне, П. К. прибави само „не повече отъ $\frac{1}{3}$ “, а това оправдава чрезъ цигари отъ доклада на г-нъ Директора. Така П. К. рѣши въ съзнание на рѣботата, че продаде 2 гр. уврата. Напредъ се говореше, че е ефтино. П. К. се съгласи да продаде $\frac{1}{3}$ за 56,000 гр. за 8 год. Сега се давало друго тѣлкуваніе, именно, че се продаватъ 7000 увр., за това общинитѣ искатъ всички пасища. Той предлага да се подкрепи първото рѣшеніе, като се каже изрично: продаватъ се 28000 увр. за 56000 гр.

Г-нъ Юруковъ каза пакъ, че е ефтина продажбата, ако са 28000 увр. и за 8 год. исплащаніе. Мисли тукъ да нѣма грѣшка. Толко повече, че приходътъ само да събиратъ въ тая год. общинитѣ, ще плататъ земите и ще иматъ полза 400 лири.

Г-нъ Калчевъ каза, че както разясни г-нъ Странски тъй е; тъй разбираятъ и селенитѣ. Остава сега да се пита правил., да ли селенитѣ неможатъ да се задоволатъ съ по малко земя.

Г-нъ Прѣдсѣд. каза, че въ правил. се говори: „ $\frac{1}{3}$ пас. въ Котленска Околия“. Като се повръщатъ сега общинитѣ, предлага да се изиска предварително да се измѣрятъ всички 19 пасища, да се види всѣко пасище какъвъ приходъ дава. Тогава въ знание на работата да се произнесе П. К.

Г-нъ Жечевъ каза, че общинитѣ разбиратъ 28000 уврата да имъ се отпустятъ за 56000 гр. Ефтини може да са, но мястата са балкански, нищо не произ-

вождатъ. Тъ оть притеснение въ тур. врѣме тамъ побѣгнали да скътатъ глава. Подиръ освобождението сега искатъ да живѣятъ по хубаво и като искатъ тия земи чудатъ се даже, какъ ще ги исплататъ. Даже за да се задържатъ тия села тамъ, П. К. и за харизвание на земитѣ да склони, нежели да имъ се дадатъ съ ефтина цѣна. Ако не се удовлетворатъ ще се изселятъ.

Г-нъ Юруковъ не се съгласява съ такава нищожна цѣна да се устѫпятъ, което все едно е харизвание прибави, че и въ Родопитѣ има такива мѣста и има села, които трѣба тамъ да се задържатъ. Та ако е за харизвание и други би искали.

Г-нъ Беневъ признава, че са ефтини и ако се опредѣлять по два гр. уvr., то е за да се не каже, че се харузватъ. Но тия села да се задържатъ тамъ има необходимостъ. Инакъ скоро ще се изселатъ, като са и близо до България. Родопските села не можатъ лесно да се изселатъ, при това тѣ се занимаватъ и съ дърводѣлство, та минуватъ по добрѣ. Той се съгласява съ предложението на г-на Калчева.

Г-нъ Хакановъ признава, че са ефтино оцѣнени тия пасища, но като тия села нѣматъ производителностъ друга, като, ако не се удовлетворатъ, искатъ да се изселятъ, съгласенъ е да се приеме исканието имъ.

Приема се предложението на г-на Калчева.

Г-нъ Странски предложи и се прие, два оть поправителнитѣ бюджети да останатъ на Фин. Комиссия, а другатѣ два да се прататъ по единъ на др. двѣ комисии.

Засѣданietо се закри въ 4 часа.

Прѣдсѣдатель: Т. Кесяковъ

Подпрѣдсѣдатель: Д-ръ Дагоровъ

Членъ-Секретарь: Беневъ

Секретарь: Ив. А. Шандаровъ